P.Z.E. br. 69/3

HRVATSKI SABOR
KLUB ZASTUPNIKA SDP-a

U Zagrebu, 24. studenog 2020. godine

PREDSJEDNIKU
HRVATSKOG SABORA

Predmet: **amandman na Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona, P.Z.E. br. 69**

Na temelju članka 196. Poslovnika Hrvatskog sabora na Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona, P.Z.E. br 69. podnosimo sljedeći

A M A N D M A N

U članku 20. iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„(4) Izuzimaju se od ovrhe prihodi osoba s invaliditetom koji su primatelji osobne invalidnine ili doplatka za pomoć i njegu, prihodi roditelja ili obveznika uzdržavanja osoba s invaliditetom ili djece s teškoćama u razvoju koji su primatelji osobne invalidnine ili doplatka za pomoć i njegu, sve do donošenja zakona koji će regulirati uvođenje inkluzivnog dodatka i zakona koji će regulirati osobnu asistenciju."

Obrazloženje

Osobe s invaliditetom, djeca s teškoćama u razvoju te njihove obitelji najizloženije su riziku od siromaštva. Osobe s invaliditetom uglavnom su nezaposlene, a ako i uđu na tržište rada primanja su im ispod razine prosječne plaće u Republici Hrvatskoj, a mirovine su im uglavnom male.

Obitelji djece s teškoćama u razvoju primorane su izdvajati visoke iznose za potrebe rehabilitacija zbog nerazvijenog sustava pružanja socijalnih usluga, ograničenja pristupu ortopedskim i drugim pomagalima i potrebama rehabilitacije. Nerijetko su primorani dizati kredite za nabavku najosnovnijih ortopedskih pomagala poput kolica ili ortroza.

Zbog nepostojanja zakonske regulative o osobnoj asistenciji evidentan je problem visokih troškova koje osobe s invaliditetom moraju same plaćati kako bi si osigurale nužnu pomoć druge osobe za dnevno funkcioniranje. Primjera radi, ako osoba s invaliditetom živi sama cijene osobne asistencije su i do 7.000,00 kuna mjesečno. Postojeći projekt osobnog asistenta, osim što nije usustavljen nego projektno i kratkotrajno rješenje, karakterizira i mali broj korisnika i ograničeno vrijeme usluga (4 sata dnevno samo radnim danom).

Stalno odgađanje donošenja zakonske regulative kojom bi se uveo inkluzivni dodatak te onoga o osobnoj asistenciji ostavlja društvene skupine djece s teškoćama u razvoju i osobe s

invaliditetom u trajno nepovoljnom položaju koji je posebno izražen sada, u vrijeme COVID-19 krize. Nije na odmet spomenuti da je ova Vlada preusmjerila 400 milijuna kuna namjenjenih osobama s invaliditetom iz Fonda za profesionalnu rehabilitaciju kako bi pomogla drugim pravnim subjektima bez posebno jasnih kriterija. Time je umanjila mogućnost ionako slabe konkurentnosti na tržištu rada osoba s invaliditetom.

O lošem socioekonomskom stanju osoba s invaliditetom govori i činjenica da su primorani osobnu invalidninu i doplatak za pomoć i njegu trošiti na zadovoljavanje osnovnih životnih potreba iako bi inicijalni smisao te naknade trebao biti socijalno uključivanje u zajednicu.

Ovim amandmanom pokušavamo umanjiti udar COVID-19 krize na ove dvije posebno ranjive skupine koje su u riziku od siromaštva i socijalne isključenosti.

Temelj ovog amandmana proizlazi i iz članka 11. Konvencije o pravima osoba s invaliditetom (Narodne novine - Međunarodni ugovori, br. 06/07, 03/08 i 05/08) kojim je propisano:
"Rizične situacije i humanitarna krizna stanja propisano je da će države stranke potpisnice poduzeti, u skladu sa svojim obvezama proisteklim iz međunarodnog prava, uključujući međunarodno humanitarno pravo i međunarodno pravo koje obuhvaća ljudska prava, sve potrebne mjere za osiguranje zaštite i sigurnosti osoba s invaliditetom u rizičnim situacijama, uključujući situacije oružanog sukoba, humanitarnih kriza i prirodne katastrofe."

Predsjednik Kluba zastupnika SDP-a

Peđa Grbin